

От руските поля далеч до Атлантика,
 през тайнствения лес на Индия безкрайна
 и всъжде по света, де пот и горест блика,
 трепти с рубинен лъч сияние велико,
 открило със любов свещената си тайна.
 И неговия лъч е взор на херувим,
 и неговия зов е гръм: „Да победим!“

Тълпи се легион до братски легиони
 и бурното море издига се и тълне:
 „Станете вий, деца, вий, робски милиони,
 потиснати под златни кървави корони,
 угасващи в нощта и в сжнищата смътни!
 Станете вий, деца на Лондон, Берлин, Рим,
 умира стария свет, ний нов ще сжтворим!..“

И блика над света туй северно сияние,
 огрело огнен път през кървавата вечер,
 и робските деца вжзрастват в великани,
 в смирените сжрца разбуждат се закани
 и тълне все напред рубинения глетчер.
 А неговия зов лети кат светъл химн,
 а неговия химн гжрми: „Ще победим!“

